

Hei rotaryt Suomessa!

Tässä vähän kokemuksia kuluneesta kahdesta kuukaudesta Indonesiassa. Saavuin Jakartan lentokentälle 7.8 ja lentokentällä oli odottamassa aikamoinen vastaanottokomitea. Lentokentällä oli minun ensimmäiset host vanhemmat ja paljon henkilöitä Rotaryklubista täällä. Siitä vaihtovuoteni lähtikin sitten liikkeelle.

Menin kouluun jo kahden päivän tuloni jälkeen. Olen täällä julkisessa koulussa nimeltä SMA 99. Koulu otti minut tosi kivasti vastaan. Kaikki koulussa olivat hyvin innoissaan tulostani ja ensimmäisenä kahtena viikkona moni opettaja ja oppilas halusi ottaa kanssani kuvia.

Vaihto-oppilaana Indonesiassa minun on ollut hyvin helppo saada ystäviä sillä moni koulussa haluaa jutella kanssani. Englannin taso on täällä kuitenkin aika huono, joka hieman hankaloittaa ihmisten kanssa keskustelua. Henkilöitä, jotka osaavat edes hieman englantia löytyi kuitenkin ja google kääntäjällä pärjäsin alussa pitkälle.

Koulupäivät ovat täällä aika pitkiä. Päivä kestää usein 6.30-15, mutta usein oppilaat jäävät koulun alueelle harrastamaan klo 17.00 asti. Itse olen koulussa aloittanut jousiammunnan ja koripallon. Päivien pituuden takia koulussa tulee välillä aika tylsää, sillä monet opettajat eivät osaa englantia ja eivät osaa oikein antaa mitään tekemistä minulle vaihto-oppilaana. Olen siis tunneilla usein lukenut kirjaa ja opiskellut paikallista kieltä. Koulussa suurin shokki oli ehdottomasti sanitaatio tilat eli vessat. Indonesiassa on yhä käytössä perinteinen vessa jossa kyykätään. Tämä yllätti minut aika tavalla. Opettajat ovat kuitenkin ystävällisesti antaneet minun käyttää heidän WC:tä koska siellä on vessapaperia.

Ruoka täällä on aika erilaista kuin suomessa. Täällä syödään riisiä jokaisella aterialla aamupalasta lähtien. Riisin kanssa syödään usein jotain uppoaistettua. Esimerkiksi tofua tai kanaa. Erikoisin asia mitä olen täällä maistanut oli lehmän aivot. Ruuan kanssa täytyy kuitenkin olla täällä vähän varovainen. Ruoka saattaa nimittäin olla hyvin hyvin tulista. Lisäksi meistä vaihtareista täällä kaksi on jo saanut pahan ruokamyrkytyksen luultavasti katu ruuasta.

Elokuun lopussa meillä oli orientaatio ja siellä tapasin kaikki muut vaihto oppilaat. Meitä on täällä yhteensä viisi. Minusta meidän pieni porukka on oikein kiva. Pieni porukka tarkoittaa myös sitä, että me saamme itse suunnitella yhteisiä matkojamme.

Leiri oli aika lyhyt ja olisin toivonut että se olisi kestänyt pidempään. Leiri oli 24-27.8, joten olimme leirillä vain kaksi yötä. Leirillä kokkasimme ja tanssimme perinteistä tanssia ja opimme paikallisesta kulttuurista.

Lopetan ensimmäisen kirjeeni nyt tähän.
Terveisiä sinne Suomeen.

